

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w dniu 4 września 2020 r.
sprawy **D. K.** ,
skazanego za popełnienie przestępstw z art. 198 k.k. i innych,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,
od wyroku Sądu Okręgowego w P. ,
z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. akt II Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P. ,
z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt II K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądzić od skazanego D. K. na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. J. kwotę 300 zł (trzysta) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym przed Sądem Najwyższym;**
- 3. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

D. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 31 października 2019 r., sygn. akt II K (...), został skazany za popełnienie przestępstw:

1. z art. 198 k.k. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I)
2. z art. 191a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II)
3. z art. 190a § 2 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III).

Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności (pkt IV), a na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej K. J. kwotę 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (pkt V).

Sąd Okręgowy w P. , po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego, w której podnosił on zarzut rażącej niewspółmierności kar jednostkowych oraz łącznej, wyrokiem z dnia 6 lutego 2020 r., sygn. akt II Ka (...):

1. zmienił pkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na podstawie art. 198 k.k. skazał D. K. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
2. zmienił pkt IV zaskarżonego wyroku w ten sposób, że na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
3. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca D.K, który zaskarżając wyrok w całości, zarzucił:

„rażące naruszenie prawa mające istotny wpływ na treść wyroku tj. art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. poprzez częściowe, a nie całościowe rozważenie przez Sąd drugiej instancji i odniesienie się w uzasadnieniu wyroku do zarzutu apelacji w postaci rażącej niewspółmierności kary orzeczonej skazanemu w pkt I, II, III wyroku tj. kary 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a w konsekwencji tego wymierzenie kary łącznej w wymiarze 3 (trzech) lat pozbawienia wolności orzeczonej w pkt IV wyroku, nie wskazania przez Sąd szczegółowego powodu, dlaczego uznał zarzuty apelacji za częściowo zasadne i dlaczego miały zastosowanie wyłącznie co do wymiaru kary za pierwszy czyn oraz w konsekwencji tego do kary łącznej, a co do pozostałych czynów zostały uznane jako niezasadne, co skutkowało zmianą orzeczenia w zakresie kary w pkt I wyroku oraz kary łącznej w pkt IV oraz dlaczego wnioski apelacji odnośnie wymiaru kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania zostały uznane jako niezasadne, pomijając przy tym całkowicie względy indywidualno- prewencyjne (skazany jest osobą

młodocianą i niekaraną, będącym głównym żywicielem rodziny, pomagającym w opiece nad rodziną), sposób zachowania się skazanego po popełnieniu przestępstwa, a także cele kary”.

Skarżący wskazując na powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł:

- o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej,
- o zasądzenie od skazanego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, w tym zastępstwa procesowego.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy D. K. jest bezzasadna w stopniu oczywistym, dlatego podlegała oddaleniu na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Wbrew wywodom autora kasacji, orzeczenie Sądu odwoławczego wolne jest od wad prawnych, a przeprowadzona kontrola odwoławcza spełnia wymogi wszechstronnej i rzetelnej, a więc nie narusza art. 457 § 3 k.p.k. ani art. 433 § 2 k.p.k. W jej toku rozpoznano zarzut apelacyjny rażącej niewspółmierności kar jednostkowych wymierzonych za trzy popełnione przez skazanego przestępstwa oraz orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności. Sąd w uzasadnieniu podał czym kierował się wydając zaskarżone kasacją orzeczenie oraz dlaczego zarzuty i wnioski sformułowane w apelacji uznał za niezasadne. Przede wszystkim Sąd odwoławczy wskazał, dlaczego kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 198 k.k. jest rażąco niewspółmiernie surowa. Odwołując się w tym zakresie do argumentów zawarty w apelacji obrońcy obniżył ją do roku i 6 miesięcy, a przyjmując, że kara łączna winna stanowić całościową reakcję za poszczególne czyny przypisane sprawcy, obniżył ją do 2 lat pozbawienia wolności. Sąd ten równocześnie wskazał dlaczego nie podzielił argumentów skarżącego odnośnie rażącej niewspółmierności pozostałych dwóch orzeczonych kar jednostkowych pozbawienia wolności i dlaczego w sprawie nie skorzystano z dobrodziejstwa

warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności. Mając to na uwadze należy jedynie zauważyć, że niepodzielenie zarzutu apelacyjnego nie jest równoznaczne z nieprawidłowym odniesieniem się do niego przez Sąd odwoławczy, zwłaszcza że w niniejszej sprawie, wbrew twierdzeniu skarżącego, Sąd Okręgowy w P. wyjaśnił w sposób prawidłowy dlaczego nie uważa zarzutu w pozostałym zakresie za trafny.

W niniejszej sprawie pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, sporządził odpowiedź na kasację, a więc wykonał czynność procesową, za którą należy się oskarżycielce zwrot kosztów w wysokości 300 zł, co stanowi 25 % stawki minimalnej, a więc od kwoty 1200 zł, przewidzianej za zastępstwo procesowe w postępowaniu kasacyjnym. Zauważyć należy, że sporządzenie odpowiedzi na kasację nie zostało bezpośrednio określone w obowiązujących przepisach i dlatego należało wysokość stawki należnej za tą czynność ustalić w oparciu o stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto o art. 636 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.